

سخن سردیر

Editorial

لزوم تغییر اندیشه و رفتار در مدیریت مجلات علمی

دکتر امیر شعبانی*

بررسی علمی و دقیق یک مقاله، به چه افرادی باید تکیه کرد. آیا داشتن مدرک تخصصی، سابقه طولانی تدریس در دانشگاه، یا حتی سابقه زیاد پژوهشی و داشتن مقالات متعدد علمی و پژوهشی می تواند تضمین کننده مطلوب بودن عملکرد یک داور باشد. به طور قطع نه! مسلماً همه ویژگی های فوق مطلوب است ولی مجله علمی نیاز به داوران با دانشی دارد که دارای تفکر علمی باشند، بتوانند و مایل باشند که برای بررسی مقاله وقت کافی بگذارند، بخواهند دانش خود را برای ارتقای عملکرد نویسنده مقاله به او انتقال دهند، و بدانند که در داوری مقاله، رعایت برخی نکات اخلاقی (گادلی^۱ و جفرسون^۲، ۲۰۰۳) مانند اظهار تعارض منافع^۴ یا سایر سوگیری ها و نیز اظهار نظر در وقت مقرر ضروری است. در شرایط کنونی که مشغله اعضای هیئت علمی دانشگاه ها که اکثر داوران مجلات علمی- پژوهشی را تشکیل می دهند، اغلب طاقت فرسا است، بهره گیری از آنان به عنوان داور همتا بسیار دشوار شده است. چگونه می توان از استادی که کمتر وقتی برای فراغت خود می یابد، انتظار داشت با فراغت کامل به مرور مقاله، مطالعه در حواشی موضوع آن، جستجو در اینترنت و منابع برای به روز کردن دانش خود در جهت اظهار نظر دقیق علمی، و تهیه گزارش کاملی از ارزیابی مقاله بپردازد. البته مشکل کم بودن دسترسی به داوران مورد نیاز، در مورد مجلاتی که به دلایلی از اعتبار و موقعیت پایین تری

این اولین شماره فصلنامه اندیشه و رفتار با نام جدید مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران است. عنوان فصلنامه با نظر سردیر و شورای نویسندگان آن تغییر کرد تا معادل انگلیسی آن بتواند نشانگر ایرانی بودن مجله و نیز حوزه های تخصصی آن باشد. از طرفی تغییر رسمی نام نشریه با ورود چکیده مقالات آن به ایندکس کوپرنیکوس (www.journals.indexcopernicus.com) هم زمان شد. البته بر اساس ارزیابی کنونی ایندکس کوپرنیکوس، نمره کیفی خاصی به مجله داده شده که امید است با تلاش دست اندرکاران ارتقا یابد تا بتوان در آینده ای نه چندان دور ورود مقالات این مجله را به پایگاه های معتبرتر جشن گرفت. ولی دست اندرکاران چه کسانی هستند و قرار است چه چیزی ارتقا یابد؟

دست اندرکاران تنها شامل پرسنل دفتر نشریه، مدیر مجله، ریاست مرکز، یا حتی شورای نویسندگان و سردیر نمی شود. شاید مهم تر از همه این افراد، داوران یا به اصطلاح داوران همتا^۱ هستند که اعتبار مجله مدیون تلاش آنهاست و ارتقای نظرات کارشناسی آنان است که به ارتقای علمی مجله می انجامد. امروزه باور مشترک دانشمندان است که "دانشی وجود ندارد، مگر آن که منتشر شود" و داوران همتا را می توان نگهبانان این دانش دانست.

اما داوران همتا چه کسانی هستند؟ برای مطمئن شدن از

* روانپزشک، استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران. تهران، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، کوچه شهید منصوری،

E-mail: amirshabani@tehranpi.org

انستیتو روانپزشکی تهران و مرکز تحقیقات بهداشت روان. فاکس: ۶۶۵۰۶۸۹۹-۲۱

1- peer reviewers 2- Godlee
3- Jefferson 4- conflict of interests

برخوردارند، بیشتر است و این خود سیکل معیوبی به وجود می‌آورد.

برای افزایش دسترسی به داوران مطلوب چه باید کرد؟ روشن است که در ابتدا باید آنها را شناسایی نمود. درخواست معرفی داور از مجلات معتبر می‌تواند مفید باشد، ولی سایر مجلات با معرفی داوران خوب خود، در واقع خود را از آنها محروم می‌کنند! راه دیگر، آزمایش و خطا است؛ می‌توان بر اساس یک مقیاس (کالاها^۱، باکست^۲، و کرل^۳ و ویرز^۴، ۱۹۹۸)، کیفیت داوری را نمره‌گذاری کرد و بر پایه این نمرات، دست به انتخاب زد. گادلی و جفرسون (۲۰۰۳) برخی ویژگی‌های داوران خوب را ذکر کرده‌اند. برای استفاده هر چه بیشتر از خدمات با ارزش داوران همتا، از آن‌جا که مجله هرگز نمی‌تواند هزینه مالی متناسب آن راپردازد، باید برای ایجاد "تقویت مثبت" به روش‌های دیگر تلاش کند و دست کم با ارتقای کیفیت و جایگاه علمی خود، مایه افتخار داور و انگیزه‌ای برای ادامه همکاری او باشد.

در سوی دیگر جریان نشر علم، نویسندگان قرار دارند و در واقع تا آنها ننویسند مجله چیزی برای چاپ کردن ندارد. نگارش مقاله توسط پژوهشگران ایران طی سال‌های اخیر در حوزه‌های بهداشت روان (شریفی و همکاران، ۱۳۸۲) و روانپزشکی (فرهودیان و همکاران، زیر چاپ) رشد کمی چشمگیری داشته و از این نظر شایسته تحسین است. با این حال، رشد کیفی پژوهش‌ها مورد سؤال است و یکی از وظایف داوران و مجلات علمی کمک به چنین رشدی است. به نظر می‌رسد زمان آن فرا رسیده است که بیش از کمیت، به کیفیت کارهای علمی بها دهیم و از عواقب نشر مفراط کارهای کم‌ارزش بپرهیزیم. بنابراین پس از ارزیابی مقالات، ممکن است مجله توصیه‌های متعددی برای نویسنده جهت تصحیح و تغییر مقاله داشته باشد و یا اصلاً آن را نپذیرد. در هر دو صورت، پژوهشگر می‌تواند از توصیه‌های داوران برای افزایش کیفیت کار خود بهره گیرد.

البته ذکر این نکته شاید بی‌فایده نباشد که به هر حال، مجله مجبور به انتخاب چند مقاله برای چاپ است و حتی اگر تعداد زیادی مقاله "مناسب" برای چاپ در اختیار داشته باشد، به ناچار مقالات "مناسب‌تر" را برمی‌گزیند. در غیر این صورت، فهرست انتظار مقالات در دست چاپ روز به روز طولانی‌تر و گرایش پژوهشگران برای ارسال مقاله کمتر خواهد شد. در این مجله نیز، اخیراً مدت انتظار مقالات برای

چاپ کاهش یافته و برای مقالاتی که از این به بعد مورد پذیرش قرار می‌گیرند، کمتر از یک سال خواهد بود.

به این ترتیب، امید است با تلاش پژوهشگران (نویسندگان) و داوران همتا و با کمک نگرش صحیح مدیریت مجلات علمی در جهت رشد کیفی مقالات، شاهد پیشرفت مستمر علم در کشور باشیم. در این مسیر، مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران نیز در کنار پژوهشگران خواهد بود.

منابع

شریفی، ونداد؛ رحیمی موقر، آفرین؛ محمدی، محمدرضا؛ رادگودری، رضا؛ سهیمی ایزدیان، الهه؛ فرهودیان، علی؛ منصوری، نغمه؛ نجاتی صفا، علی‌اکبر (۱۳۸۲). سه دهه پژوهش‌های بهداشت روان کشور: یک بررسی علم‌سنجی.

فصلنامه تازه‌های علوم شناختی، سال پنجم، شماره ۳، ۱۶-۱.

فرهودیان، علی؛ رادگودری، رضا؛ رحیمی موقر، آفرین؛ شریفی، ونداد؛ محمدی، محمدرضا؛ سهیمی ایزدیان، الهه؛ منصوری، نغمه؛ نجاتی صفا، اکبر (۱۳۸۵).

روند پژوهش‌های انجام شده در زمینه اختلال‌های روانپزشکی در ایران.

مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران، زیر چاپ.

Callaham, M. L., Baxt, W. G., Wackerle, J. F., & Wears, R. L.

(1998). Reliability of editors' subjective quality ratings of peer review of manuscript. *JAMA*, 280 (3), 229-231.

Godlee, F., & Jefferson, T. (2003). *Peer review in health sciences (2nd. ed.)*. London: MPG Books Ltd.